

Jeden z poslů všem vyprávěl, co v Zemi lidí viděli.

„Nedokázala jsem přijít na jediný důvod, který by mohl všechen ten pláč způsobit,“ řekla víla Smíška. „Myslím, že děti jsou smutné, protože se nudí.“

„Ale ne, to nemůže být pravda,“ oponovala víla Rozpustilka. „Vždyť jen za minulý týden jsem vymyslela stovku nových her! Myslím, že děti jsou spíš unavené.“

„Ach, to také ne,“ zamumlala víla Ospalka zasněně. „Poslala jsem dětem během svých cest tak krásné sny, že teď všechny musí spát naprosto tvrdě. Myslím, že jsou děti smutné, protože nemají dostatek lahůdek, které by mohly jíst.“

„Děti náhodou nikdy nejedly tolik výborných dobrot a sladkostí, jako teď,“ protestovala víla Laskominka.

„Dobrá,“ přerušila je královna netrpělivě, „něco ale jejich smutek způsobovat musí. Co to jen může být?“
Víly jen bez odpovědi zatřepotaly křídly.

